

ИВАН ВАСИЛЕВ
ПРОЛЕТНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Хубаво утро през ранна пролет. Слънцето изгря и погледна в малката градинка. Няколко кокиченца свенливо издигаха главици, ала дърветата бяха още голи и черни.

В градинката имаше два кошера пчели. Пчеларят бе донесъл вечерта да им сложи малко мед, за да ги подсили. Той бе изтървал на току-що изникналата зелена тревица една медена капка. Десетина пчели от единия кошер и десетина от другия бяха излезли и сега се караха и боричкаха за нея.

Слънцето се усмихваше от небето и се издигаше по-нависоко, за да види какво ще сторят най-после пчеличките. Тогава набъналите пъпки на голямата зарзала се обърнаха към него и му рекоха:

— Искаш ли да ги умирим?

— Опитайте се — отговори слънцето.

Разпукнаха се пъпките, разтвориха се белорозовите цветчета на зарзалата и дъх на сладка миризма лъхна към пчеличките. Изведнъж те забравиха разпрата помежду си, литнаха, полепиха се по свежите пролетни цветове и всяка почна да работи...

На двора играеха няколко деца. Не щеш ли, взеха, та се сбиха. То се знае, че след боя иде плач.

Излезе баба им. Почна да гълчи, да ги съветва и да ги мири. Но Страхилчо ревна още по-силно. Не искаше да мълкне.

Една пчелица забръмча край ухото на бабата и рече:

— Искаш ли да мълкне този ревъльо? Ела в градината, събрахме пресен мед. Извади една питка и му дай — стига е пискал като настъпено свинче.

Даде баба мед на децата, мълкна Страхилчо, зарадваха се всички. Развикаха се:

— Ох, че сладък меде-е-ц!

— Дай да си намажа порязаницата...

— Бабо, как правят пчеличките меда? — пита Страхилчо.

— С работа, с труд — отговори баба му. — Те не реват и не викат като тебе, ами хвъркат от цвят на цвят, събират сладък мед и го носят в кошера.

Някои се разсмяха, а Страхилчо се засрами.

— Баба е сърдита — говори ниско на другите деца Страхилчо. — Искате ли да й мине гневът?

— Как?

— Как ли? Ще взема тетрадката и ще си напиша упражнението. После ще взема читанката и ще си науча урока. Тогава и баба, и мама и татко ще бъдат доволни от мен.

Той взе тетрадката и читанката, седна на масата и започна да пише. Другите деца също взеха кой тетрадка, кой книга и се заловиха на работа.

Дойде баба им, погледна ги и се усмихна.

Слънцето се изкачи още по-високо на небето. Гледаше навред по земята и се радваше, че дърветата и цветята цъфтят, че пчелиците събират мед, че децата учат. То напече още по-силно и разбуди всяка тревица, всяко цветенце, всяка животинка, като подканяше целия свят към работа, към упорит труд.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.